

tære installationers antal er forøget, ligesom disses placering er forbedret. Det kan eksempelvis nævnes, at der i skibe på 15.000 tons og derover skal findes bad og W.C. til hvert enkeltmandssoverum for officerer og i skibe på 25.000 tons og derover skal findes bad og WC for hver 2 medlemmer af det menige mandskab.

Endelig indføjedes i art. 9 som noget nyt og med et særligt sikkerhedsmæssigt sigte en bestemmelse om, at der i skibe over 1600 BRT skulle indrettes særlige WC'er med håndvaske med let adgang fra brodækket samt umiddelbart op til maskinrummets kontrolrum.

Betegnelsen „fresh water“ såvel i art. 8 som i art. 9 gav anledning til langvarige drøftelser. Regeringsrepræsentanten for Tyskland mente, at man burde benytte udtrykket „potable water“ eller i visse tilfælde „drinking water“ i stedet. En repræsentant fra World Health Organization blev inviteret til at klarlægge problemet for udvalget. Spørgsmålet viste sig at være mere kompliceret end først antaget, og det måtte forudses, at der ville rejse sig store vanskeligheder, hvis man prøvede at bruge andre udtryk end det gængse, selv om der kunne være tvivl om, hvilke krav man skal stille til vandets renhed. Forslaget blev derefter trukket tilbage.

I art. 10 vedrørende loftshøjden i kamre m. v. samt også ved bestemmelsen angående mindstemål for køjer, tog man konsekvensen af stigningen i gennemsnitshøjden. Loftshøjden i kamrene skal efter de nye bestemmelser være mindst 1,98 m, mod tidligere 1,90 m.

Tillægskonventionens art. 12 kom først i stand efter langvarige diskussioner. Grundlaget var art. 5, stk. 6, og art. 11 i det af ILO udarbejdede konventionsudkast samt de tilsvarende bestemmelser i konvention nr. 92. Det blev hurtigt klart, at de foreliggende tekster under ingen omstændigheder kunne accepteres i den nye konvention, idet de tillader ringere standarder for indretning af kamre m. v. for fremmede folkeslag og måtte betragtes som diskriminerende for bl. a. afrikanske og asiatiske søfolk. Ikke desto mindre ønskede den indiske regeringsrepræsentant, at man skulle bevare bestemmelserne i en eller anden form, fordi det betød overordentlig meget for beskæftig-

sen af indiske søfolk, og de gav gerne afkald på en del komfort, når blot så mange som muligt kunne finde beskæftigelse til søs.

Dette synspunkt blev støttet af rederne og af den engelske regeringsrepræsentant, der gerne så princippet bibeholdt, blot man kunne finde en tekst, der ikke kunne opfattes som diskriminerende over for de pågældende. Der blev i den hensigt nedsat en arbejdsgruppe med repræsentanter fra redere og søfarende, og efter yderligere langvarige drøftelser og fremlæggelse af forskellige forslag fandt man frem til et kompromis, hvor man gør det muligt for myndighederne på visse betingelser at fravige konventionen for at tilgodese mandskabets eventuelle afvigende og særlige religiøse og samfundsmæssige vaner. I artiklen indføjedes det i den givne forbindelse ulogiske udtryk „uden forskelsbehandling“, men da der var overvejende enighed om formuleringen, fandt man fra dansk side efter omstændighederne og for ikke at skabe vanskeligheder for udviklingslandene at kunne tiltræde forslaget.

Under diskussionen om sanitærrum blev der fra de søfarendes side stillet forslag om indretning af spildevandstanke i skibene, dels for at formindske den almindelige forurening af havne og floder og dels for at afværge de ulemper, det er for mandskabet ikke at kunne benytte skibets bad og WC ved doksætning og sejlads på visse vandveje, hvor det er forbudt at udtømme spildevand. Forslaget vandt dog ikke tilstrækkelig tilslutning, men på grundlag af ændringsforslag fra såvel redere som de søfarende udformedes en resolution angående problemet.

Ved konferencen i Genua blev der vedtaget 2 rekommandationer, der begge blev accepteret uden ændring af udvalget. Den første vedrører luftkonditionering af skibsmanskabets opholdsrum og visse andre rum om bord og den anden kontrol med skadelig støj i skibsmanskabets opholdsrum og ved arbejdspladser om bord. For begge rekommandationer gjaldt det, at man ikke mente at have tilstrækkeligt erfaringsmateriale til at kunne udforme konventionsbestemmelser herom.

Udvalgets rapport med resolution og rekommandationer blev godkendt af konferencen uden bemærkninger, og ved den endelige afstemning i plenarforsamlingen blev